

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	SA Zofia Rybicka - Szkibiel del. SSO Beata Górską

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 roku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania B. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wypłatę emerytury

na skutek apelacji organu rentowego od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 2 października 2013 roku, sygn. akt VII U 790/13

postanawia:

umorzyć postępowanie apelacyjne

del. SSO Beata Górską SSA Barbara Białecka SSA Zofia Rybicka - Szkibiel

Sygn. akt III AUa 1104/13

UZASADNIENIE

B. R. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 15 marca 2013 r. odmawiającej uchylecia decyzji z dnia 12 października 2011r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 1 października 2011r. do 30 kwietnia 2012r. Ubezpieczona domagała się wypłaty emerytury za ten okres, powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. w sprawie o sygn. akt K 2/12.

Wyrokiem z dnia 2 października 2013 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej prawo do wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011r. do 30 kwietnia 2012r ., w pozostałym zakresie odwołanie oddalił.

Apelację od tego wyroku wywiódł organ rentowy.

Ubezpieczona nie wniosła odpowiedzi na apelację.

W piśmie z dnia 13 marca 2014r. organ rentowy cofnął apelację, w związku z wejściem w życie ustawy z 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011r. do dnia 21 listopada 2012r.(Dz. U. z 2014r. poz. 169).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Postępowanie odwoławcze należało umorzyć w związku z cofnięciem apelacji. Zgodnie z art. 391 § 2 k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Przy czym, cofnięcie apelacji jest czynnością dyspozycyjną strony, która nie podlega kontroli sądu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2000 r., III CZP 6/00, Prok. i Pr. 2000/10/37). Jednakże w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych powyższa czynność z uwagi na treść art. 469 k.p.c., który stanowi, że Sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego, podlega kontroli Sądu. W ocenie Sądu Apelacyjnego, organ rentowy skutecznie dokonał czynności procesowej – cofnięcia apelacji, a brak jest przesłanek do uznania, iż czynność ta narusza słuszny interes ubezpieczonej (art. 469 k.p.c.).Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny uznał, że cofnięcie apelacji nie narusza prawa i dlatego na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie apelacyjne.

del. SSo Beata Górka SSA Barbara Białicka SSA Zofia Rybicka - Szkibiel